

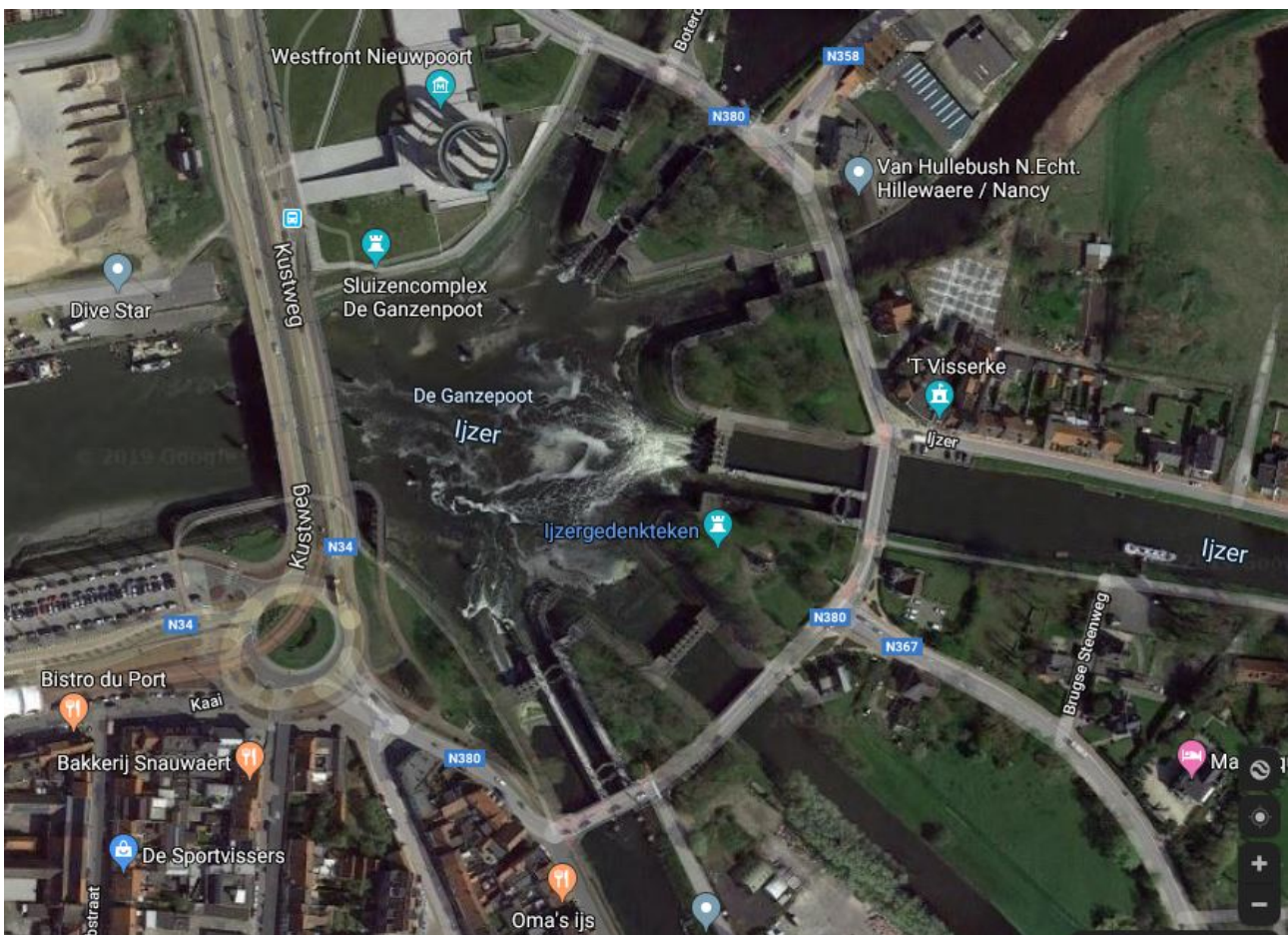
Training aan de waterlossing in de 'Ganzeboot' in Nieuwpoort

Dubbelverslag 3 en 17 januari 2020

In Vlaanderen zijn de mogelijkheden om in 'stromend water' te oefenen voor wildwater eerder beperkt. We hebben nu ondervonden dat dat nog heel anders is dan zelfs 'stormachtig weer' op open water.

De Ganzeboot is een sluiscomplex dat verscheidene waterlopen in Nieuwpoort laat lozen om het achterland niet te laten onderlopen. De Ganzeboot heeft dan ook een rol gespeeld in het onder water zetten van de IJzervlakte in de eerste wereldoorlog.

<https://www.westtoer.be/nl/doen/sluisencomplex-ganzeboot>

De IJzer is wellicht de grootste waterloop aan dat complex en hij is zo ver we weten ook de enige waarvan het waterlossingsdebiet voorspeld wordt en dus de mogelijkheid geeft 'geprogrammeerd' in de lozing te varen. Al blijft het een voorspelling en geen zekerheid natuurlijk.

<https://www.waterinfo.be/> inzoomen op Nieuwpoort Ganzepoot - grafiek Nieuwpoort/IJzer - korte termijnvoorspelling.

We merken op dat het debiet van de voorziene lozing enkel varieert tussen 15 en 40 m³ per seconde waarbij de tijdsduur eigenlijk de grootste variabele is. De lozing start ergens na hoogwater, gaat door de laagwaterstand om te eindigen voor hoogwater. De laagwater periode zelf is soms niet interessant omdat het dan te ondiep wordt, zeker bij minimale lozing.

Samen met de getij voorspelling is het mogelijk om alleszins enkel uren gebruik te maken van de lozing om te oefenen in stromend water. Zo ver ik weet uniek in Vlaanderen.

Waterpeil/afvoer

- Meting
- **Korte-termijn voorspelling**

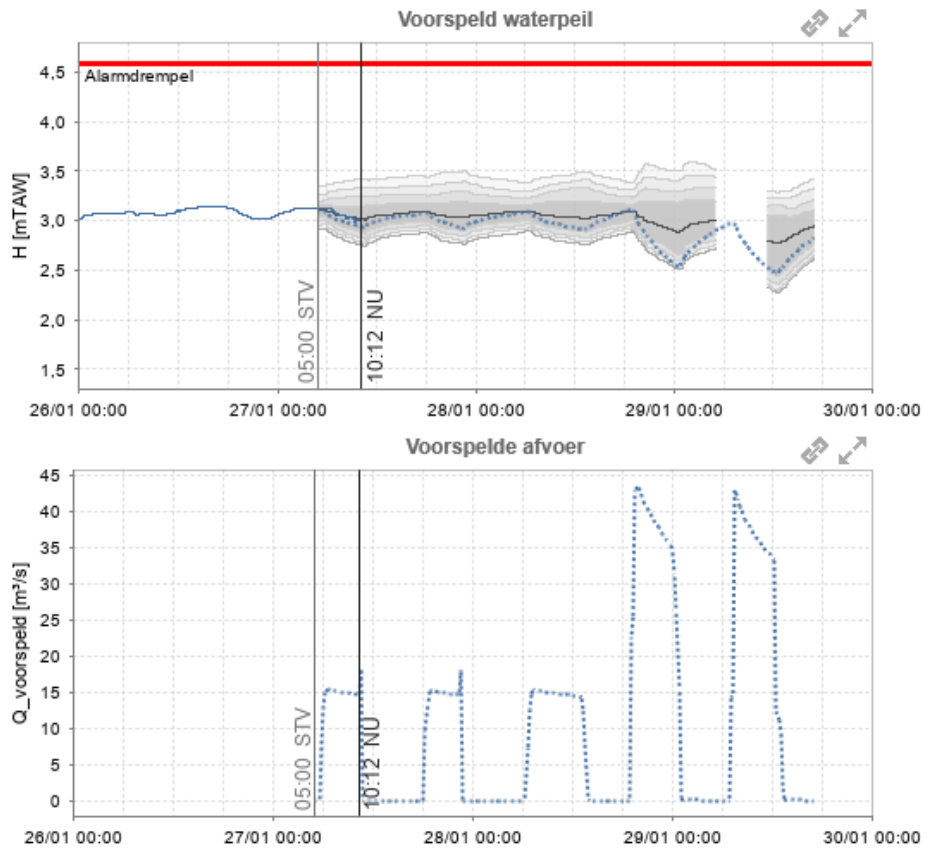
Andere parameters

Info Station

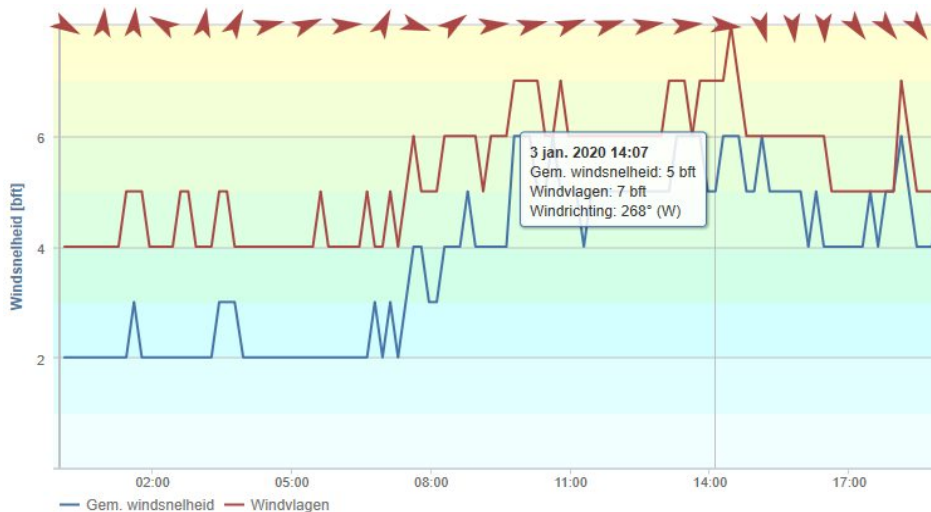
Meer info...

- Percentiel (H)

Korte-termijn voorspelling

Mijn eerste kennismaking met de Ganzepoot was de lozing van de Ijzer op 3 jan 2020 met 40m³ per seconde. De Ganzepoot was gepland met de evolutie van hoog naar laagwater zodat gebruik kon gemaakt worden van de lossing om daarna, voordat de overgang van laag naar hoogwater zou inzetten, de haven te kunnen uitvaren. Met opkomend tij zouden we dan terug binnenvaren. Maar de weersomstandigheden waren te slecht om uit te varen zodat het voor mij en Stijn bij de havenmondning bleef, tussen de staketsels. Enkel Dimitri ging zich meten met de golven en de wind.

Mijn kennismaking met de lozing van de IJzer ging gepaard met twee geassisteerde hielhaakreddingen en dan was het wel genoeg geweest. Ondanks de winteruitrusting begon de koude toch door te dringen zonder echter hinderlijk of gevaarlijk te worden.

Tijdens het uitvaren naar de havenmondung werd nog even geoefend op het nemen van hindernissen (de vlottende afsluiting die buiten gebruik was).

In elk geval was de ervaring voldoende om terug een training te plannen. Op 18 jan leken de voorspellingen ideaal om een Ganzepoot te combineren met een zeetochtje maar familiale omstandigheden staken daar een stokje voor. Op de laatste minuut kon ik nog mee met Dimitri en Sylvie voor een Ganzepoot training op vrijdag 17 jan.

Deze keer zette ik de vlotters op om te zien hoe de kajak zich zou gedragen. Het zijn niet altijd voordelen. Nu werd gekozen voor een lozing van de Grote beverdijkvaart (denk ik). In elk geval rechts van de Ijzersluizen stroomopwaarts gezien. Ook hier was het even alle moed bijeen schrapen om er in te duiken.

Met de vlotters was de stabiliteit luxueus maar wel was er blijkbaar meer kracht nodig om op koers te blijven. Ik merkte wel op dat ik mij nu kon concentreren op de richting van de stroming om het gebruik van de peddel aan te passen.

Met nog een kort bezoekje aan zee was ook deze tocht weer een uitzonderlijke ervaring.

Met het North Sea team zijn we nu bezig om de risicoanalyse op te stellen om bij een eventueel ongeval efficiënt te kunnen reageren. De eerste versie van de risicoanalyse <http://blogimages.seniorennet.be/kajak/attach/163899.pdf> , samen met het kaartje <http://blogimages.seniorennet.be/kajak/attach/163884.JPG> , staan ook op mijn blog.

Paul

AKKC <http://www.akkc.be/>